याधानमिति · मानवे च स्तरणानन्तरम् अर्धव्रते प्रदायोत्तरत आहवनीयस्येध्मबर्हिरुपसादयतीति · काठके च वत्सापाकरणस्य कालान्तरमुक्तम् वत्सानपाकृत्य प्रवर्ग्यवति पात्राण्युद्वास्याग्निकर्मणाग्निं प्रणीयेति उपसत्समासानन्तरं प्राक्प्रवर्ग्योत्सादनादित्यर्थः · मानवे च उत्तमायामुपसदि पौर्वाह्णिकीं कृत्वा शाखामहेत्यर्धव्रते प्रदाय सद्यः कुर्यादापराह्णिकीमिति · आपस्तम्बे च उत्तरपरिग्रहानन्तरमुक्तम् उत्तरं परिग्रहं परिगृह्णात्यत्र प्रतिप्रस्थाता शाखामाहृत्य मैत्रावरुण्याः पयस्याया वत्सानपाकरोति प्रोक्ष्य बर्हिस्त्रिर्वेदिं प्रोक्षति नाप्रोक्षितामभिचरत्यथैनां बर्हिषा बकुलं प्राचीनꣳ स्तीर्वेति · प्रतिप्रस्थातुः सवनीयनिर्वापविधानात् तस्यैव शाखाहरणं वत्सापाकरणं च युक्तम् · एवं च कात्यायनेनाग्नीदि°र्वपतीत्यादिना (१.१.१५) आग्नीध्रस्य पुरोडाशधानाकरम्भदधिपयस्यानुपसवनीयकरम्भविधानात्तत्करणरूपं शाखाछिदनवत्सापाकरणदोहादिकं तेनैव कर्तव्यम् सवनीयानामलङ्करणात्तस्याङ्गकलापस्य तत्कर्तृकत्वविधानात् · तेन प्रातः प्रथमोपसदोऽनन्तरं वा उपसत्समासानन्तरं वा उत्तरपरिग्रहानन्तरं वा बर्हिःप्रोक्षणात्प्रागाग्नीध्रेण शाखाछिदनादि वत्सापाकरणान्तं कर्तव्यम् ।

आज्याधिश्रयणस्रुक्संमार्जनोद्वासनावेक्षणानि कृत्वा शालाद्वार्यमपरेणास्ते यजमान उपस्थे सोमं कृत्वा ॥ ३१ ॥ आग्नीध्रीयप्रणयनार्थमिध्मं शालाद्वार्येऽभ्याधाय अग्नीषोमीयार्थस्याज्यस्याधिश्रयणं पश्वर्थानामेव स्रुचां संमार्जनमाज्योद्वासनं पत्नीकर्तृकमवेक्षणं च कृत्वा शा°रेण यजमानः उत्सङ्गे सोमं कृत्वा उपविशति · अनेकयजमानकऽएक एव · उपस्थे सोमं कृत्वेति क्त्वाप्रत्यय आनन्तर्यमात्रे पदार्थानां भिन्नकर्तृकत्वात् · अत्र चेध्माधानाज्याधिश्रयणानन्तरं शालातो निष्क्रम्यान्तःपात्यसमीपे स्थित्वा स्रुचः संमृड्ढीत्यादिप्रैषशेषं (२.६.३४) ब्रूयात् · ततः स्फ्योदकप्रहारं च कुर्यात् पाणिप्रक्षालनं च बर्हिरन्तप्रैषानन्तरं (२६) पूर्वमेव कृतं सामर्थ्यात् · ततोऽन्तःपात्यदेशे स्फ्यसादनमत्रैव कार्यम् सकलप्रैषदानानन्तरमेव स्फ्योदकप्रहारादेर्दृष्टत्वादिति · ततः स्रुक्संमार्जनादि ।

शालाद्वार्यमपरेण सोमक्रयणीपदं परिकिरति ॥ ३२ ॥ अध्वर्युः · पदमिति पदपांसून् सो°दं च यत्पूर्वं (७.६.२०-२४) स्थाल्यामोप्य पत्न्यै समर्पितमासीत्तदेव।